

Pokyny pro seminární a absolventské práce z literárních předmětů

- 1) Práce musí být především napsaná bezchybnou češtinou. Po jejím dopracování neopomeňte text po sobě zkontrolovat, a dohlédnout zvláště na to, aby se neobjevovaly překlepy, vyšnutí z vazby, chybné slovesné vazby, nesprávná užívání zájmena „jeho/svůj“, zájmena „jenž/jež“ atp. (neváhejte kontrolovat v pravopisných příručkách, nejste-li si jisti). Často v termínech v pracích studentů kolísá např. užívání velkých / malých písmen, kterému věnujte zvláštní pozornost a ověřujte je. Pozor na stylovou rovinu, např. zbytečné opakování některých stejných slov krátce po sobě a slovosled (téma a réma!). Velmi důležité je správně formulovat to, co chcete sdělit.
- 2) Práce musí užívat správnou terminologii, kterou kontrolujte v odborné literatuře jako jsou *Dějiny Finska* (Jutikkala, Pirinen), *Moderní skandinávské literatury* (kol.) či *Slovník severských spisovatelů*. K termínům téma, námět, motiv, ev. látka viz SIS a dva skeny z odborné literatury u předmětu *Úvod do studia literatury* (pozn.: termín „tematika“ je odborně mnohem benevolentnější). Názvy děl se uvádějí kurzívou (v. úzus v odborné literatuře či bakalářských nebo diplomových pracích, které máte k dispozici v SIS či v příruční knihovně). České překlady názvů děl, ať již přeložených či nikoliv, uváděné paralelně s názvy originálním ve finštině (či švédštině), nevymýšlejte primárně sami, ale přebírejte úzus z výše zmíněných publikací. Věnujte velkou pozornost žánrovému označení děl (román, novela ...), které rovněž přebírejte z výše zmíněných pramenů.
- 3) Je nutné jednotně dodržovat citační normu, kterou si zvolíte. Obvyklé je citovat autora, rok vydání a stránku. Při citacích z beletrie je třeba úryvek citovat *kurzívou* jak v originálu (na prvním místě), tak v překladu (na místě druhém – pokud je dílo přeloženo, pak z překladu, který řádně citujete, pokud ne, pak uveďte překlad vlastní). Delší úryvky se uvádějí menším písmem a řádkováním jedním volným řádkem odsazené od zbytku textu. Nepodaří-li se vám originál (či překlad) dohledat, je třeba to v práci uvést. U často citovaného pramene *Moderní skandinávské literatury* je třeba si uvědomit, že její finská část má svého dílčího autora (citace tedy Parente-Čapková in Humpál, Kadečková a Parente-Čapková ... a v seznamu pramenů pak uvést Parente-Čapková, Viola: III. Finská literatura in ... + stránkový rozsah). V případě *Slovníku severských spisovatelů* není nutné uvádět autora každého medailonku, nicméně hlavní autor je zároveň redaktor, což se pak uvádí jako Hartlová (red.) ... V. též úzus v odborné literatuře či bakalářských nebo diplomových pracích, které jsou vám k dispozici v SIS či v příruční knihovně.
- 4) Internetová encyklopedie Wikipedia nemá pověst seriózního pramene (nejsou mj. známi autoři jednotlivých položek). Může dobře sloužit pro prvotní orientaci v problému či může být inspirací pro získání odkazů na literaturu pod jednotlivými hesly, ne ale sama jako spolehlivý zdroj. Spolehlivé encyklopedické dílo je krom výše zmíněných např. desetidílná *Suomen kansallisbiografia*, která je k dispozici v příručce, dále lze odkázat na veškeré finské odborné literárněhistorické (Varpio, Laitinen) či -vědné prameny, které na rozdíl od internetových zdrojů zcela určitě měly jak odborného autora, tak odbornou redakci.
- 5) Z hlediska pramenů: k dispozici vám jsou rovněž dosavadní bakalářské a magisterské práce psané na oddělení finštiny, buď v SIS či v příruční knihovně. Tematicky vám v případě potřeby poradí vyučující.
- 6) K dalším dotazům či nejasnostem se neváhejte obracet na vyučujícího.